

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกยุคปัจจุบันมีความก้าวหน้าทางด้านโทรคมนาคมทำให้ข้อมูลข่าวสาร สามารถส่งผ่านถึงกันทั่วโลก เกิดสังคมที่เรียกว่า “สังคมข้อมูลข่าวสาร” (Information Society) ซึ่งเป็นสังคมที่มีการใช้ข้อมูลข่าวสารในการดำเนินงานด้านต่างๆ มีการกระจายภาพ เสียง และ ข้อมูล ไม่ว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นที่ใดในโลก ก็สามารถกระจายข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว และ แลกเปลี่ยนข่าวสารได้อย่างทั่วถึงกัน ความสามารถดังกล่าวเป็นผลมาจากเทคโนโลยีสารสนเทศ^๑ ที่ทำให้ระบบการสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ^๒ ซึ่งข้อมูล ข่าวสารถือเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินธุรกิจทุกประเภท คนที่มีโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลได้ รวดเร็วและลึกกว่าจะได้เปรียบคนที่เข้าถึงข้อมูลได้ช้ากว่า ซึ่งเปรียบเสมือนขุมทรัพย์ข้อมูลข่าวสาร ที่คนส่วนใหญ่หันมาให้ความสนใจ โดยมีนักวิทยาศาสตร์และนักวิจัยจำนวนมากค้นคว้า และผลิต เทคโนโลยีสารสนเทศขึ้นมา จนเกิด “กระแสเทคโนโลยีสารสนเทศท่วมท้น” (Information Explosion) เป็นการเพิ่มขึ้นอย่างทวีคูณของเนื้อหาวิชาและปริมาณของเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้กันอยู่ และรวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกิดขึ้นใหม่ ซึ่งการเพิ่มจำนวนของเทคโนโลยีสารสนเทศนอกจากจะมีผลกระทบกับการผลิต และเผยแพร่เอกสารแล้วยังมีผลกระทบ และเป็นเรื่องยุ่งยากซับซ้อนต่อสถาบันการศึกษา ที่ให้บริการสารสนเทศในเรื่องของการพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศต่างๆ เพื่อให้มีความสมบูรณ์ครบถ้วน และสามารถให้บริการสืบค้นสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ สถาบันการศึกษาจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการเตรียมการเพื่อรับปัญหาดังกล่าวโดยการพัฒนาเทคนิคและกลยุทธ์ต่างๆ เพื่อให้สามารถจัดการกับสารสนเทศ จำนวนมากที่มีอยู่อย่างเหมาะสม และค้นหาสารสนเทศต่างๆ จากแหล่งสารสนเทศอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ^๓ เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology - IT) ที่กำลังมีความสำคัญต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติได้ถูกให้คำจำกัดความ โดยสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติว่า หมายถึง เทคโนโลยีหลายๆ กลุ่มรวมกันเพื่อก่อให้เกิดการติดต่อเชื่อมโยงหรือจัดหา การวิเคราะห์ประมวลผล การจัดเก็บและการจัดการ การเผยแพร่ และการใช้สารสนเทศ (ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่ข่าวสารและข้อมูลดิบ จนถึงความรู้วิชาการ) ให้เกิดประโยชน์ในรูปแบบของสื่อต่างๆ ทั้งเสียง ภาพ และตัวอักษร ด้วยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ “เทคโนโลยีสารสนเทศ

^๑ ฝ่ายวิชาการภาษาไทย, **พจนานุกรมไทยฉบับทันสมัยและสมบูรณ์**, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่นจำกัด, ๒๕๕๓), หน้า ๕๒๙.

^๒ มนัส นามวงศ์, “การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้าน อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนดุสิต”, **รายงานการวิจัย**, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏ สวนดุสิต, ๒๕๔๓), หน้า ๘.

^๓ ปรีติศนา มัชฌิมา, **พฤติกรรมการสืบค้นสารสนเทศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนดุสิต**, (กรุงเทพมหานคร : สำนักวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, ๒๕๔๗), หน้า ๑๔.

จึงประกอบด้วย เทคโนโลยีหลายประเภท อาทิ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ และฐานข้อมูล เทคโนโลยีโทรคมนาคมระบบมีสายและไร้สายซึ่งรวมไปถึงระบบสื่อสารมวลชน (วิทยุโทรทัศน์) เทคโนโลยีสำนักงาน โรงเรียน มหาวิทยาลัย โรงพยาบาล บ้าน ห้างสรรพสินค้า” เป็นต้น^๔ เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงคอมพิวเตอร์รูปแบบต่างๆ เช่น เครื่องพิมพ์ จานคอม แฟกซ์ โทรศัพท์ โทรสาร อุปกรณ์สลับสาย อินเทอร์เน็ต ดาวเทียมใยแก้วนำแสง โมเด็ม โทรศัพท์ เครื่องเล่นวิทยุ เครื่องเล่นอิเล็กทรอนิกส์ เกมคอมพิวเตอร์ เครื่องอ่านบาร์โค้ด รวมถึงซอฟต์แวร์ ระบบและซอฟต์แวร์ประยุกต์เฉพาะด้าน และเทคโนโลยีอื่นๆ อีกเป็นจำนวนมาก เช่น ตู้ ATM (Automatic Teller Machine) เป็นต้น จะเห็นได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศมีให้เลือกมากมายตามความต้องการของมนุษย์ เพราะปัจจุบันโลกได้มีการวิวัฒนาการเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศจากประเทศที่เจริญมากกว่าก็จะไหลไปสู่ประเทศที่เจริญน้อยกว่า พระนิสิตนั้นไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงไปจากยุคแห่งสังคมสารสนเทศไปได้ จำเป็นต้องปรับตัวและเรียนรู้เพื่อใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับชีวิตประจำวัน ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ควรจะเลือกเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างจริงจังไม่ก่อให้เกิดปัญหา^๕ อันเป็นการสนองตอบนโยบายของประเทศ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ ที่มุ่งเน้น การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยังเป็นการดำเนินการตามนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ หรือ IT ๒๐๐๐^๖

สื่อสารสนเทศทุกวันนี้ได้เจริญก้าวหน้าทั้งในด้านเครื่องมือ การสื่อสาร ที่ทันสมัยและรวดเร็ว รวมทั้งจำนวนของสื่อที่มีอยู่ทำให้สื่อสารสนเทศ หรือสถาบันสื่อสารมวลชนกลายเป็นสถาบันที่สำคัญอีกสถาบันหนึ่ง ที่จะช่วยให้สามารถแสวงหาข่าวสาร ความรู้เพื่อการศึกษา เพื่อให้เขาเหล่านั้นเป็นผู้ที่มีประโยชน์ต่อสังคม ช่วยพัฒนา ประเทศชาติในอนาคต แม้สื่อสารสนเทศจะมีวิธีที่นำเสนอข่าวสารแตกต่างไปตามวิธีการ เฉพาะตัวของสื่อแต่ละชนิด แต่ในฐานะของผู้สะท้อนสังคมก็จะต้องเสนอข่าวสารที่เป็นจริงในรูปแบบที่เหมาะสม และต้องให้สารนั้นสัมฤทธิ์ผลตามกระบวนการสื่อสาร คือ ผู้ส่งสาร (Sender) ข่าวสาร (Message) โดยผ่านช่องทาง (Channel) ไปยังผู้รับสาร (Receiver) ปฏิกริยาตอบกลับ (Feedback) จากภาวะของผลกระทบต่างๆ ที่เทคโนโลยีสารสนเทศมีต่อพระนิสิตในขณะนี้ ซึ่งจะทวีคูณขึ้นในอนาคต จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาวิจัย เพื่อหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ทั้งในทางการวางแผนให้เกิดผลในทางสร้างสรรค์และประโยชน์ทางองค์ความรู้ด้านสารสนเทศ

พระนิสิตที่เข้ารับการศึกษาในระดับชั้นอุดมศึกษาระดับปริญญาตรีในวิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้พัฒนาสติปัญญาของตนให้สามารถก้าวทันความเจริญของโลก ทั้งทางด้านธรรมะที่เป็นพื้นฐานเดิมของพระอยู่แล้ว และการศึกษาในกระบวนการตามขั้นตอนของมหาวิทยาลัย ซึ่งในการศึกษานั้นมีทั้งรูปแบบที่เป็นของเดิม คือการศึกษา

^๔ สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ, **กรอบแนวคิดและความเป็นมาของความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสารสนเทศและความรู้**, (กรุงเทพมหานคร:ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, ๒๕๔๔), หน้า ๑๙.

^๕ กาญจนา แก้วเทพ, **สื่อสองวัฒนธรรม**, (กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิภูมิปัญญา, ๒๕๓๙), หน้า ๖๖-๖๗.

^๖ อำนวย วีรวรรณ และเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, **เมืองไทยในปี๒๕๖๐ : อนาคตเมืองไทยในสองทศวรรษหน้า**, (กรุงเทพมหานคร : ชัคเชสมิเดีย, ๒๕๓๙), หน้า ๕๐.

เฉพาะในตำรา ค้นคว้าความรู้จากหนังสือต่าง ๆ แต่เมื่อกาลเวลาผ่านไป กระบวนการหรือเทคนิคที่นำมาช่วยในการศึกษานั้นก็มากขึ้น เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเข้ามามีบทบาทกับการศึกษาของพระนิสิต ไม่ว่าจะเป็น อินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก ไอแพด ไอโฟน เครื่องเล่น mp3 แท็บเล็ต และสิ่งอื่นๆอีกมากมาย เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วพระนิสิตมีพฤติกรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการศึกษาหรือการใช้งานอย่างอื่นในยุคสมัยนี้ ได้เหมาะสมตามสมณสาธูปมากน้อยเพียงใด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของพระนิสิต วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ โดยจะนำเสนอเกี่ยวกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในสถานศึกษาของพระนิสิต ทั้งนี้ในการศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของพระนิสิตนี้ เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นข้อมูลในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมแก่พระนิสิต อันจะเป็นประโยชน์แก่สังคมสงฆ์เป็นลำดับต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๑.๒.๒ เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของพระนิสิต วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ

๑.๓ ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของพระนิสิต วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ ครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

๑.๓.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยมุ่งศึกษาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของพระนิสิต วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ ค้นคว้าจาก หนังสือ เอกสารทางวิชาการ รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

๑.๓.๒ ขอบเขตด้านเอกสาร ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของพระนิสิต จากข้อมูลชั้นปฐมภูมิ (Primary Sources) คือ คัมภีร์พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยพุทธศักราช ๒๕๓๙ ในส่วนเอกสารทุติยภูมิ (Secondary Resources) ค้นคว้าจาก หนังสือ เอกสารทางวิชาการ รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

๑.๓.๓ ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาวิจัย

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่

๑. หัวหน้าสาขาวิชาพระพุทธศาสนา	จำนวน ๑ รูป
๒. หัวหน้าสาขาวิชารัฐศาสตร์	จำนวน ๑ รูป
๓. ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดศรีสะเกษ	จำนวน ๑ คน
๔. ผู้อำนวยการสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดศรีสะเกษ	จำนวน ๑ คน
๕. นิสิตวิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ	จำนวน ๑๘ รูป
รวมกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาทั้งสิ้น	จำนวน ๒๔ รูป/คน

การได้มาซึ่งกลุ่มเป้าหมายได้มาโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling) ในกลุ่มหัวหน้าสาขาวิชาพระพุทธศาสนา ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดศรีสะเกษ ผู้อำนวยการสำนักวัฒนธรรมจังหวัดศรีสะเกษ ส่วนพระนิสิตวิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ ปี ๑ – ๔ เลือกโดย วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการเลือกเอาเฉพาะหัวหน้าห้องและเลขานุการห้องในแต่ละสาขา แต่ละชั้นปี รวม ๒๐ รูป

๑.๔ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๔.๑ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ควรเป็นอย่างไร

๑.๔.๒ พฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของพระนิสิตวิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ ควรเป็นอย่างไร

๑.๕ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

พฤติกรรม หมายถึง กิริยาอาการที่แสดงออกทางกาย วาจา หรือการเกิดปฏิกิริยาเมื่อเผชิญกับสิ่งภายนอกซึ่งการแสดงออกนั้นเกิดจากอุปนิสัยที่ได้สะสมมา

เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง เทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ตั้งแต่การจัดหา จัดเก็บ ประมวลผล และการเผยแพร่สารสนเทศ ซึ่งประกอบด้วยเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีโทรคมนาคม และรวมถึงเทคโนโลยีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำข้อมูลข่าวสารใช้ให้เป็นประโยชน์

พระนิสิต หมายถึง พระภิกษุที่เข้ารับการศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตั้งแต่ชั้นปีที่ ๑ – ปีที่ ๔ ทุกสาขาวิชา

วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ หมายถึง วิทยาลัยสงฆ์ที่อยู่ภายใต้การดูแลของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑.๖ ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑.๖.๑ เอกสารที่เกี่ยวข้อง

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต) ได้ให้ความหมาย “พฤติกรรม” (Behavior) คือ การประพฤติในชีวิตประจำวัน การทำตัว คุณสมบัติของบุคคลที่แสดงออกส่วนหลักพุทธธรรมได้ระบุว่า “พฤติกรรม” หรือความประพฤติของมนุษย์นั้น จัดอยู่ในกลุ่มกรรมนิยาม (Law of Karma) ซึ่งหมายถึง กฎธรรมชาติที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ คือ กระบวนการกระทำและการให้ผลของการกระทำ หรือเป็นกระบวนการแห่งเจตนา หรือความคิดปรุงแต่ง สร้างสรรค์ต่างๆ พร้อมทั้งผลที่สืบเนื่องออกไปอันสอดคล้องสมกัน เช่น สร้างพฤติกรรมดี ก็มีผลดี สร้างพฤติกรรมชั่ว ก็ได้รับผลชั่ว เป็นต้น^๗

^๗ พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต), พุทธธรรม ฉบับปรับปรุงขยายความ, (กรุงเทพมหานคร : สหธรรมิก, ๒๕๒๗), หน้า ๑๗๙.

ราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึกเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า^๘

พรรณราย ทรัพย์ะประภา ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม (Behavior) คือ การกระทำใดๆ ก็ตามซึ่งสามารถสังเกตได้โดยบุคคลอื่น หรือ โดยการใช้เครื่องมือ พฤติกรรมมิได้หมายความว่าเฉพาะแต่เพียงการแสดงออกทางด้านร่างกายภายนอกเท่านั้น ยังรวมไปถึงการกระทำหรือกิจกรรมภายในความรู้สึกของบุคคลด้วย^๙

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำ แสดงออกตอบสนอง หรือโต้ตอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ ได้ยินนับได้ วัดได้ตรงกัน ด้วยเครื่องมือที่เป็นวัตถุวิสัย ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกหรือการตอบสนองนั้นจะเกิดขึ้นภายในหรือภายนอกร่างกาย^{๑๐}

พัฒนานุสรณ์ สถาพรวงศ์ กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะการตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่งที่สามารถสังเกตได้ด้วยประสาทสัมผัสอย่างเป็นรูปธรรม^{๑๑}

ลักขณา ศรีวัฒน์ กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด ความต้องการของจิตที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าซึ่งอาจสังเกตได้ทางตรงหรือทางอ้อมบางลักษณะอาจสังเกตได้โดยไม่ใช้เครื่องมือหรือต้องใช้เครื่องมือ^{๑๒}

สุขุม เฉลยทรัพย์ และคณะ ได้ให้ความหมายว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นคำที่ใช้ทดแทนกันได้ ซึ่งหมายถึงเทคโนโลยีสองสาขาหลักที่ประกอบด้วยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมที่ผนวกเข้าด้วยกัน เพื่อใช้ในการกระบวนการสร้างสรรค์ จัดหา จัดเก็บ ค้นคืน จัดการถ่ายทอดและเผยแพร่ข้อมูลในรูปดิจิทัล (Digital Data) ไม่ว่าจะเป็นเสียง ภาพ ภาพเคลื่อนไหวข้อความหรือตัวอักษร และตัวเลข เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ความถูกต้อง ความแม่นยำ และความรวดเร็วให้ทันต่อการนำไปใช้ประโยชน์^{๑๓}

ฐิตียา เนตรวงศ์ ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมไว้ว่าพฤติกรรม คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นการกระทำของร่างกายในแต่ละวัน โดยเริ่มตั้งแต่ตื่นนอนตอนเช้า การแต่งตัว และการกินอาหาร ไม่เพียงแต่เท่านั้น ยังมีการกระทำอีกมากมายจนกระทั่งเรากลับไปยังเตียงนอน และนอนหลับ^{๑๔}

ประสาน – ทิพวรรณ หอมพูล ได้ให้ความหมายของคำว่า”พฤติกรรม” ไว้ดังนี้

^๘ ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ๒๕๒๕, พิมพ์ครั้งที่ ๕, (กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๓๘), หน้า ๕๘๐.

^๙ พรรณราย ทรัพย์ะประภา, จิตวิทยาอุตสาหกรรม, (กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๙), หน้า ๒.

^{๑๐} สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๑), หน้า ๓.

^{๑๑} พัฒนานุสรณ์ สถาพรวงศ์, การปรับพฤติกรรม, (มหาสารคาม : ฝ่ายเอกสารตำรา สถาบันราชภัฏมหาสารคาม, ๒๕๔๔), หน้า ๔.

^{๑๒} ลักขณา ศรีวัฒน์, จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๔๔), หน้า ๑๗.

^{๑๓} สุขุม เฉลยทรัพย์ และคณะ, เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, ๒๕๕๐), หน้า ๒.

^{๑๔} ฐิตียา เนตรวงศ์, “การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเข้าถึงสารสนเทศของอาจารย์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต”, รายงานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, ๒๕๔๗), หน้า ๖.

๑. หมายถึง การกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสิ่งมีชีวิตและบุคคลอื่นสามารถสังเกตเห็นได้จากการกระทำกิจกรรมเหล่านั้น ซึ่งมีทั้งทางดีและทางไม่ดี เช่น การหัวเราะ การร้องไห้ เสียใจ การออกกำลังกาย เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นผลจากกระบวนการทางจิตวิทยา ได้แก่ การสนใจ การเรียนรู้ การจำ การลืม และความรู้สึกนึกคิด เป็นต้น

๒. หมายถึง กระบวนการต่างๆ ของบุคคลที่ปฏิบัติต่อสภาพแวดล้อมของบุคคลเหล่านั้น ออกมาในรูปของการกระทำ หรือการแสดงออกของมนุษย์ โดยมีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ภายใต้กลไกของความรู้สึกนึกคิดของตนเองมนุษย์ทุกคนจะมีกระบวนการของพฤติกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ทุกคนจะมีความต้องการและมีสาเหตุจูงใจเป็นของตนเองอยู่ตลอดเวลา และสามารถตัดสินใจที่จะกระทำการต่างๆ ด้วยความรู้สึกนึกคิดเป็นของตนเอง สิ่งปรากฏออกมานั้นเป็นพฤติกรรมของมนุษย์^{๑๕}

กันยา สุวรรณแสง ได้ให้ความหมายไว้ว่า พฤติกรรม คือ กิริยาอาการ บทบาท ลีลา ท่าทางการประพฤติ ปฏิบัติ การกระทำที่แสดงออกให้ปรากฏสัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทางใดทางหนึ่งใน ๕ ทวาร คือ โสตสัมผัส จักขุสัมผัส ชิวหาสัมผัส ฆานสัมผัส และทางผิวหนัง หรือมิฉะนั้นก็สามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือ^{๑๖}

สงวน สุทธิเลิศอรุณและคณะ ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า หมายถึง การกระทำหรือกิริยาที่ปรากฏออกมาทางร่างกาย ทางกล้ามเนื้อ ทางสมอง ทางอารมณ์ และทางความรู้สึกนึกคิด ซึ่งโดยปรกติมนุษย์และสัตว์ย่อมแสดงออกมาให้เป็นที่สังเกตเห็นได้ชัด และเห็นไม่ได้ชัด ซึ่งขึ้นอยู่กับการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่มากระตุ้นเป็นสำคัญ^{๑๗}

สร้อยตระกูล (ตวยานนท์) อรรถมานะ ได้อธิบายความหมายของพฤติกรรมไว้ว่าพฤติกรรม (behavior) นั้นอาจกล่าวได้ว่าเป็นการกระทำหรืออาการที่แสดงออกของบุคคล (Action) ทั้งนี้รวมถึงการงดเว้นการกระทำด้วย (Inaction) นอกจากนั้นการตัดสินใจที่รู้สึกได้ของบุคคล กลุ่มหรือองค์การ หรือการกระทำที่ซ่อนเร้นแต่พร้อมที่จะแสดงออก อาทิ การมีความคิดริเริ่ม ก็นับเป็นการกระทำเช่นกัน ดังนั้น คำว่า “พฤติกรรม” จึงรวมถึงสิ่งที่บุคคล กลุ่มหรือองค์การประพฤติปฏิบัติซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เปิดเผย (Overt behavior) และยังรวมถึงพฤติกรรมที่ยังไม่แสดงออกหรือพฤติกรรมซ่อนเร้น (Covert behavior) ทั้งนี้รวมถึงกระบวนการภายในอื่น ๆ ได้แก่ ความคิดความรู้สึก ทัศนคติ เป็นต้น นอกจากนั้น ยังรวมถึงการงดเว้นการกระทำ หรือการไม่แสดงออกทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจอีกด้วย^{๑๘}

วสันต์ เชื้อมทอง กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนั้น ในปัจจุบันทุกหน่วยงานทั้งภาคเอกชนหรือราชการต่างให้ความสนใจ และนำมาใช้งานอย่างแพร่หลาย อาทิ การใช้งานทางด้าน

^{๑๕} ประสาน- ทิพวรรณ หอมพูล, จิตวิทยาทั่วไป, (กรุงเทพมหานคร: พิเศษการพิมพ์, ๒๕๓๗), หน้า ๗๓-๗๔.

^{๑๖} กันยา สุวรรณแสง,รศ.ดร., จิตวิทยาทั่วไป, พิมพ์ครั้งที่ ๔, (กรุงเทพมหานคร: อักษรพิทยา, ๒๕๕๒), หน้า ๙๒.

^{๑๗} สงวน สุทธิเลิศอรุณและคณะ, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร: ชัยศิริการพิมพ์, ๒๕๒๒), หน้า ๑.

^{๑๘} สร้อยตระกูล (ตวยานนท์) อรรถมานะ, พฤติกรรมองค์การทฤษฎีและการประยุกต์, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๑), หน้า ๑๓-๑๔.

ประมวลผลทางสถิติที่ซับซ้อนและทำซ้ำๆ เป็นจำนวนมาก การจัดทำรายงานและเอกสารต่างๆ ในสำนักงาน การออกแบบผลิตภัณฑ์ การจัดทำคำสั่งเป็นชุดเพื่อให้ควบคุมระบบสัญญาณ เช่น ฟันยนต์ ในโรงงานอุตสาหกรรม ระบบการควบคุมสัญญาณจราจร เป็นต้น ทั้งยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้งาน ด้านธุรกิจ การศึกษา การแพทย์ การทหาร การคมนาคมและการสื่อสาร^{๑๙}

วิเชียร ภูสุวรรณ กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้ใกล้ชิดกับเครื่องคอมพิวเตอร์ และเห็นว่าไม่ใช่เรื่องยาก และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองสามารถคิดที่จะใช้สร้างโปรแกรมใหม่ๆ ซึ่งจะเป็นการบ่งชี้ว่านโยบายการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความก้าวหน้าและประสบความสำเร็จจริง^{๒๐}

จากความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า “เทคโนโลยีสารสนเทศ” ซึ่งหมายถึง เทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคม เพื่อใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์ จัดหา จัดเก็บ ค้นคืน จัดการ ถ่ายทอดและเผยแพร่ข้อมูลในรูปดิจิทัล (DigitalData) ไม่ว่าจะเป็นเสียง ภาพ ภาพเคลื่อนไหว ข้อความหรือตัวอักษร และตัวเลข เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ความถูกต้อง ความแม่นยำ และความรวดเร็วให้ทันต่อการนำไปใช้ประโยชน์

๑.๖.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศุภอักษร ปรีดาสุทธิจิตต์ ได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกรณีศึกษา โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านตนเอง โดยบิดา - มารดาเป็นผู้จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ และชั่วโมงอินเทอร์เน็ตมาให้ สถานที่อื่น ที่ใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ร้านอินเทอร์เน็ต และโรงเรียน เริ่มใช้ตั้งแต่เวลา ๒๐.๐๐ น. เป็นต้นไป และเลิกใช้เวลาประมาณ ๒๒.๐๐ น. ระยะเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตครั้งละ ๒ ชั่วโมง โดยใช้อินเทอร์เน็ตนาน ที่สุด ๓ ชั่วโมง ใช้สัปดาห์ละ ๕ วันขึ้นไป ใช้เพียงคนเดียว และเป็นลักษณะการใช้อินเทอร์เน็ตฟรี กลุ่มเพื่อนที่สามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้แล้ว เป็นแรงจูงใจที่สำคัญในการกระตุ้นการใช้อินเทอร์เน็ต ของนักเรียน เพื่อแสดงถึงการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มหรือผู้นำกลุ่ม วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ เพื่อติดต่อสื่อสารในกลุ่มเพื่อน เพื่อความบันเทิง และค้นคว้าหาข้อมูลทำรายงาน ส่วนมากใช้อินเทอร์เน็ตในรูปแบบ E - mail การสนทนาบนเครือข่าย (Chat) และ Web Board^{๒๑}

พัชรี ไชยฤกษ์ ได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมก่อนการใช้อินเทอร์เน็ต นักศึกษามีการเรียนรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตจากเพื่อน สถานที่ ที่คาดว่าจะใช้คือ ศูนย์บริการ

^{๑๙} วสันต์ เชื้อมทอง, “การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนายทหารนักเรียน หลักสูตรหลักประจำชุดที่ ๗๓-๗๔ และ ๗๕ ที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเสนาธิการทหารบก”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาสังคมวิทยาประยุกต์, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๔๓), หน้า ๒๒.

^{๒๐} วิเชียร ภูสุวรรณ, การใช้เทคโนโลยี, วิชาการ ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๙ (กันยายน) (๒๕๔๔) : ๒๕ -๒๗.

^{๒๑} ศุภอักษร ปรีดาสุทธิจิตต์, “พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ”, ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (สาขาพัฒนาสังคมสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๔๕), บทคัดย่อ.

อินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัย และมีวัตถุประสงค์เพื่อความ เพลิดเพลิน ความถี่ในการใช้ ๑ - ๓ ครั้ง/ต่อสัปดาห์ เวลาเฉลี่ยที่ใช้ ๑ - ๓ ชั่วโมงต่อครั้ง เลือกใช้ บริการเวปไซด์ไวด์เว็บ และเลือกเข้าเว็บไซต์ ด้านบันเทิง ส่วนพฤติกรรมหลังการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า นักศึกษามีการปฏิบัติหลังจากใช้ อินเทอร์เน็ต โดยนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการศึกษา ส่วน การใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต พบว่า มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียน ในห้องเรียน และใช้เพื่อส่งจดหมายหรือ ข้อความ โดยมีจุดมุ่งหมายในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อ ตรวจสอบผลการศึกษา เพื่อท่องเว็บไซต์ศึกษา ข้อมูลตามความสนใจ และเพื่อติดต่อสื่อสาร กับผู้อื่นที่รู้จักทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ห้องสนทนา และกลุ่มข่าวสาร^{๒๒}

พรชัย สิงห์แก้ว ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ ไม่มีผู้ใดที่ใช้เพจเจอร์ทุกๆ วัน ใช้โทรศัพท์มือถือ เคเบิลทีวี (ยูบีส) เครื่องเสียงสเตอริโอ ใช้ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ๔-๖ ครั้งต่อสัปดาห์ใช้อีเมล ๒-๓ ครั้ง ต่อสัปดาห์ ใช้โทรสาร โสมเบียเตอร์ เครื่องเล่นวิดีโอเกมคอมพิวเตอร์ เพลย์สเตชัน เกมที่บ้าน เกมที่ศูนย์การค้า ซาวนอะเบาท์ ไม่เกิน ๑ ครั้งต่อสัปดาห์ ไม่ได้ใช้โทรศัพท์ผ่านจานรับสัญญาณ ดาวเทียม (DTH) การพิจารณาระยะที่ใช้อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้ตอบแบบสอบถามจะมี ระยะเวลาการใช้เคเบิลทีวี (ยูบีส) เครื่องเสียงสเตอริโอแต่ละครั้งมากกว่า ๒ ชั่วโมง ใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต วิดีโอเกม คอมพิวเตอร์เกม เพลย์สเตชัน แต่ละครั้ง ๑-๒ ชั่วโมง ใช้ซาวนอะเบาท์ แต่ ละครั้ง ๓๑ - ๕๙ นาที และใช้โทรศัพท์มือถือ โทรสาร อีเมล โทรศัพท์ผ่านสัญญาณดาวเทียม (DTH) โสมเบียเตอร์ เกมที่บ้าน เกมที่ศูนย์การค้า เครื่องเล่น คอมแพ็คดิสก์ แต่ละครั้งน้อยกว่า ๑๕ นาที วัตถุประสงค์การใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ คือ การติดต่อสื่อสารและเพื่อความบันเทิง ในการติดต่อสื่อสารจะใช้เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ โทรสาร และอีเมล และเพื่อความ บันเทิงจะใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต เคเบิลทีวี(ยูบีส) โทรศัพท์ผ่านจานรับสัญญาณดาวเทียม (DTH) โสมเบียเตอร์ วิดีโอเกม คอมพิวเตอร์ เกมเพลย์สเตชัน เกมที่ ศูนย์การค้า ซาวนอะเบาท์ เครื่องเสียงสเตอริโอ และเครื่องเล่นคอมแพ็คดิสก์^{๒๓}

นันทยา แสงสิงแก้ว ได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนนารีนุกูล อำเภอบึง จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การถ่ายโอนข้อมูล (File Transfer Protocol or FTP) รองลงมา คือ การเข้าชมเว็บไซต์ (World Wide Web) การสื่อสารด้วย ข้อความ (Chat, IRC, ICQ, Pirch) การแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บบอร์ดและการใช้ไปรษณีย์ อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic mail or E - mail) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การซื้อ ขายสินค้าและบริการ ปัจจัยที่มีผลต่อ

^{๒๒} พชร ไซยฤกษ์, “การศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี”, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, (สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และ เทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, ๒๕๔๕), บทคัดย่อ.

^{๒๓} พรชัย สิงห์แก้ว, “การศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, (สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัย รามคำแหง, ๒๕๔๖), บทคัดย่อ.

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนได้แก่ เพศ สถานที่ ใช้งานอินเทอร์เน็ตและที่พักอาศัยของนักเรียน ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ของนักเรียน ได้แก่ อายุ ระดับชั้น ภูมิภาคเดิม โปรแกรมวิชา ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง แหล่งเรียนรู้ วิธีใช้งานอินเทอร์เน็ตและช่วงเวลาที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต^{๒๔}

พบรัก แยมฉิม ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนดุสิต พบว่า ๑) สถานภาพของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ ๖๔.๘๘ อายุระหว่าง ๑๘-๒๐ปี ร้อยละ ๔๙.๐๗ กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ ๓ ร้อยละ ๕๓.๕๘ สถานที่เรียนในสถาบัน ร้อยละ ๗๔.๔๒ และระยะเวลาที่ใช้เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่า ๔ ปี ร้อยละ ๓๙.๐๗ ๒) พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาในภาพรวมทั้ง ๔ ด้าน อยู่ในระดับปานกลางโดยมีพฤติกรรมการใช้ระดับมากอันดับแรกคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ และด้านวัตถุประสงค์ ในการใช้ และมีพฤติกรรมการใช้ระดับปานกลางคือ ด้านเครื่องมือที่ใช้ และด้านระยะเวลาที่ใช้ ๓) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักศึกษาเพศต่างกันมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านเครื่องมือที่ใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ นักศึกษาชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านระยะเวลาที่ใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และนักศึกษาสถานที่เรียนต่างกันมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านเครื่องมือที่ใช้ ด้านวัตถุประสงค์ในการใช้ ด้านระยะเวลาที่ใช้ และ ด้านประโยชน์ที่ได้รับแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕^{๒๕}

กุลธิดา วีระแพทย์ ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคหลวงพ่อดูน ปรีสุทโธ ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคหลวงพ่อดูน ปรีสุทโธ ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ๓.๘๗ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มี พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุด คือ ด้านประโยชน์ ค่าเฉลี่ย ๔.๑๖ รองลงมา คือ ด้าน การเรียน ค่าเฉลี่ย ๓.๘๖ ด้านการติดต่อสื่อสาร ค่าเฉลี่ย ๓.๗๘ และด้านบันเทิง ค่าเฉลี่ย ๓.๖๗ มี พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาระดับชั้น ปวช. และนักศึกษา ระดับชั้น ปวส. พบว่าพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในภาพรวมแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ หากพิจารณาเป็นรายด้านการเรียนและด้านการติดต่อสื่อสาร โดย นักศึกษาระดับชั้น ปวส. มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่านักศึกษาระดับชั้น ปวช. ส่วนพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน^{๒๖}

^{๒๔} นันทยา แสงสิงแก้ว, “พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย : ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนนารีนุกูล อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี”, *ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต*, (สาขาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๔๗), บทคัดย่อ.

^{๒๕} พบรัก แยมฉิม, “พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสวนดุสิต”, *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, ๒๕๔๘), บทคัดย่อ.

^{๒๖} กุลธิดา วีระแพทย์, “พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคหลวงพ่อดูน ปรีสุทโธ”, *ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, ๒๕๕๔), บทคัดย่อ.

วิจัย สมอ้าย ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของพนักงานบริษัท ทรูมูฟ จำกัด ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลของการวิจัยในภาพรวมพบว่าพฤติกรรมการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ ของพนักงานชายและพนักงานหญิงของบริษัท ทรูมูฟ จำกัด ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับ ปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๒๖ เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า พนักงานชายและพนักงานหญิงมี พฤติกรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแต่ละด้านอยู่ในระดับเดียวกัน และพบว่าพนักงานชายและ พนักงานหญิงมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านการใช้งานสำนักงานมากที่สุด อยู่ใน ระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๕ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า พนักงานชายและพนักงานหญิงของบริษัท ทรูมูฟ จำกัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ไม่ต่างกัน^{๒๗}

เชี่ยวชาญ ทองคำ ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) ประเภทอุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคน้ำพอง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากไม่มีคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตใช้ที่บ้าน และผลจากการวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่างพบว่า บริเวณที่กลุ่มตัวอย่างใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด คือ บริการสืบค้นผ่าน WWW สืบค้นข้อมูลทั่วไป ซึ่งเว็บไซต์ที่นักศึกษาสนใจมากที่สุด คือ เว็บไซต์เล่นเกมออนไลน์ มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๕ รองลงมาเป็นการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นข้อมูลเพื่อทำรายงานประกอบการเรียน ค้นคว้าหา ความรู้เพิ่มเติม สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างใช้บริการอินเทอร์เน็ตมากที่สุด คือ วิทยาลัยเทคนิคน้ำพอง^{๒๘}

หทัยรัตน์ แสนธิ ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของ บุคลากรเทศบาลนครอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พบว่า บุคลากรของเทศบาลนครอุดรธานีส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระดับปาน กลาง โดยมีความแตกต่างของพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในแต่ละกลุ่มระดับการศึกษา จำนวน ๑๖ เรื่อง ส่วนใหญ่มีความแตกต่างในเรื่องการใช้อุปกรณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และการใช้ฐานข้อมูลของเทศบาล ในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกันมากที่สุด จำนวน ๗๙ เรื่อง และในแต่ละกลุ่ม ประสบการณ์การทำงานในเทศบาลนครอุดรธานีมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่าง กันน้อยที่สุด จำนวน ๑๑ เรื่อง ความแตกต่างส่วนใหญ่เกิดขึ้นในส่วนของการใช้ฐานข้อมูลของเทศบาลและการใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของเทศบาล^{๒๙}

^{๒๗} วิจัย สมอ้าย, “การศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของพนักงานบริษัท ทรูมูฟ จำกัด ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”, **ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, ๒๕๕๔), บทคัดย่อ.

^{๒๘} เชี่ยวชาญ ทองคำ, “การศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) ประเภทอุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคน้ำพอง”, **ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, ๒๕๕๔), บทคัดย่อ.

^{๒๙} หทัยรัตน์ แสนธิ, “พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของ บุคลากรเทศบาลนครอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี”, **ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, ๒๕๕๔), บทคัดย่อ.

บุญญลักษณ์ ตำนานจิตร ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ๑. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี นักศึกษาส่วนใหญ่สังกัด คณะวิทยาการจัดการ โดยส่วนใหญ่มีคอมพิวเตอร์เป็นของตนเองทั้ง คอมพิวเตอร์แบบโน้ตบุ๊กส์และแบบตั้งโต๊ะ และสามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ที่บ้าน ๒. นักศึกษามีพื้นฐานการใช้งานคอมพิวเตอร์ ก่อนที่จะเข้ารับการศึกษาศาสนา สถานที่ในการ ใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ใช้งานที่บ้านตนเอง กรณีที่นักศึกษาไม่มีคอมพิวเตอร์ใช้ ส่วนตัว พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์ที่ร้านอินเทอร์เน็ตทั่วไป นักศึกษาส่วนใหญ่มีการ ใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาเฉลี่ย ๓-๕ ครั้ง/สัปดาห์ ๓. พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พบว่านักศึกษากลุ่มใหญ่ใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์เพื่อสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูล เครือข่ายอินเทอร์เน็ต และใช้สื่อ มัลติมีเดียต่างๆที่บ้าน/ที่พักอาศัยของตนเอง ปริมาณการใช้โดยรวมของนักศึกษากลุ่มใหญ่อยู่ใน ระดับปานกลาง โดยมีปริมาณการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยรวมอยู่ในระดับมาก โปรแกรมที่มีการ ใช้มากที่สุด คือโปรแกรมประมวลผลคำ นักศึกษามีการเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษามีวัตถุประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารประเภทต่างๆ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยใช้เพื่อทำรายงาน/การบ้านมากที่สุด รองลงมาคือ ใช้ค้นหาข้อมูลต่างๆจากอินเทอร์เน็ต ๔. นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก คือ ปลั๊กให้บริการต่อกับคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กส์มีจำนวนไม่เพียงพอ เครื่องคอมพิวเตอร์ติดไวรัสคอมพิวเตอร์ จำนวนเครื่องที่ให้บริการไม่เพียงพอ เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการซ่อมแซมคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กส์มีจำนวนไม่เพียงพอ ใช้สัญญาณ wireless ได้เป็นบางครั้ง และเอกสารให้คำแนะนำการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศมีจำนวนไม่เพียงพอและข้อมูลไม่ละเอียด ๕. เปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทางการศึกษา ของนักศึกษากลุ่มใหญ่ พบว่า ๑) นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในสถานที่ต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ๒) นักศึกษาที่ เรียนคณะต่างกัณมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ๓) นักศึกษาระดับปริญญาตรีและนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามี พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในสถานที่ต่างๆ ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีปริมาณการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสูง กว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ นักศึกษาระดับปริญญาตรี และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามี การเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไม่ แตกต่างกันในทุกด้าน และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีวัตถุประสงค์การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศมากกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕^{๓๐}

รัชนิพรพร ทะแพงพันธุ์ ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการใช้วาจาในมหาวิทยาลัย : กรณีศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ ๔ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิตปทุมธานี พบว่า ๑. ระดับ

^{๓๐} บุญญลักษณ์ ตำนานจิตร, “การศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต”, รายงานการวิจัย, (คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, ๒๕๕๒), บทคัดย่อ.

พฤติกรรมการใช้วาจาในมหาวิทยาลัย โดยรวมอยู่ในระดับไม่แน่ใจ เมื่อ ($x = ๓.๓๗$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้แก่ การพูดเท็จ การพูดส่อเสียด การพูดคำหยาบ อยู่ในระดับ จริง ($x = ๓.๕๖ - ๓.๔๔$) ส่วนการพูดเพื่อเจ้อ มีพฤติกรรมการใช้วาจาอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($x = ๓.๐๒$) ดังนั้นค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการใช้วาจาในมหาวิทยาลัยด้านการพูดเท็จมีค่าเฉลี่ยมาก

๒. นักศึกษาผู้มีเพศ อายุ คณะที่เรียน คณะเนนเฉลี่ยสะสม การนับถือศาสนา ที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับพฤติกรรมการใช้วาจาในมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ ๓. ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขพฤติกรรมการใช้วาจาในมหาวิทยาลัยด้านการพูดเท็จ(มุสาวาท) พยายามพูดแต่ความจริง ศึกษาธรรมะเพราะจะทำให้เกรงกลัวบาปด้านการพูดส่อเสียด (ปิสุณาวาจา) ไม่ยุให้ผู้อื่นทะเลาะกัน มีสติระลึกละอู่เสมอว่าสิ่งใดควร สิ่งใดไม่ควร ด้านการพูดคำหยาบ (ผรุสวาจา) ให้พูดจาสุภาพ คิดก่อนพูด แนะนำตักเตือนตัวเราอย่าพูดคำหยาบ ด้านการพูดเพื่อเจ้อ (สัมผัปปลาปะ) พูดสิ่งที่มีประโยชน์ ไม่พูดจาเหลวไหลไร้สาระหรือพูดมากเกินไป เอาเวลาไปทำสิ่งที่มีประโยชน์ เป็นต้น ตามลำดับ^{๓๑}

พระมหาศุภวัฒน์ ชุตินนโต (สุขดำ) ได้เปรียบเทียบแนวคิดเรื่องพฤติกรรมของมนุษย์ในวรรณคดีพุทธปรัชญาเถรวาทกับซิกมันด์ ฟรอยด์ ไว้นิพนธ์เรื่อง “ศึกษาเปรียบเทียบแนวความคิดเรื่อง พฤติกรรมของมนุษย์ในวรรณคดีพุทธปรัชญาเถรวาทกับ ซิกมันด์ฟรอยด์” จากการศึกษา พบว่า พฤติกรรมในพุทธปรัชญาเถรวาท หมายถึง การแสดงออกทางกายวาจา และสิ่งที่สืบเนื่องมาจากจิตที่อยู่ภายใน การแสดงออกมาทางกายภาพทั้งหมด เรียกว่ากายกรรม ทางวาจา เรียกว่า วาจกรรม และทางใจ เรียกว่า มโนกรรม ตามทฤษฎีตะวันตก มีความเชื่อวามมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จำเป็นต้องมีพฤติกรรมสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทั้งที่สังเกตได้และไม่สามารถสังเกตได้ โดยนักจิตวิทยา ถือว่าจิตเป็นผู้คอยกำกับพฤติกรรม กลุ่มสัญนิยมเชื่อวามมนุษย์ประกอบด้วยร่างกายและวิญญาณหรือจิตใจ พฤติกรรมในวรรณคดีของซิกมันด์ ฟรอยด์ หมายถึงการแสดงออกทางกายภาพทั้งหมดของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลทั่วไปและสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงสิ่งอื่นๆ ซึ่งมีทั้งทางดีและไม่ดี เช่น การเดิน การหัวเราะ การร้องไห้ ดีใจเสียใจ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพบว่า ถ้ามนุษย์ในสังคมมีพฤติกรรมไปในทางที่สร้างสรรค์และเป็นไปตามทำนองคลองธรรม ย่อมได้รับประโยชน์ต่อวิถีของตนเอง และสังคมกล่าวคือ ๑. ความสมบูรณ์หรือความดีงามด้านร่างกาย ๒.ความสมบูรณ์หรือความดีงามทางด้านจิตใจ ๓.ความสงบเรียบร้อยดีงามของสังคม ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อบุคคลมีพฤติกรรมไปในทางที่ดีงามถูกต้องตามครรลองคลองธรรมแล้ว ย่อมเอื้อต่อการพัฒนาสังคมของมนุษยชาติโดยรวมได้ง่ายยิ่งขึ้น อันเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่ความดีสูงสุด และจะมีมาตรฐานทางจริยธรรม เมื่อมนุษย์มีพฤติกรรมเช่นนี้ ย่อมทำให้สังคมมนุษย์โดยรวม^{๓๒}

^{๓๑} รัชนิพรรณ ทะแพงพันธุ์, “การศึกษาพฤติกรรมการใช้วาจาในมหาวิทยาลัย : กรณีศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ ๔ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิตปทุมธานี”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๕), บทคัดย่อ.

^{๓๒} พระมหาศุภวัฒน์ ชุตินนโต (สุขดำ), “ศึกษาเปรียบเทียบแนวความคิดเรื่อง พฤติกรรมของมนุษย์ในวรรณคดีของพุทธปรัชญาเถรวาทกับ ซิกมันด์ ฟรอยด์”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘), บทคัดย่อ.

เพียว เกาทัณฑ์ทอง ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมผิดวินัยอยู่ในระดับต่ำ โดยมีการผิดวินัยในด้านการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความประพฤติและด้านการแต่งกาย นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ตัวแปรที่มีอำนาจในการพยากรณ์พฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียน คือ การอบรมเลี้ยงดูและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน^{๓๓}

จากการศึกษาทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยได้องค์ความรู้ที่จะนำไปเป็นกรอบในการศึกษาเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของพระนิสิต วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ให้สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเกิดประโยชน์สูงสุดและเหมาะสมกับเพศภาวะของพระนิสิตด้วย

๑.๗ วิธีดำเนินการวิจัย

ศึกษาวิจัยเรื่องศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของพระนิสิต วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประเภทวิเคราะห์เอกสารและด้วยการสัมภาษณ์ ประชากรกลุ่มเป้าหมาย วิเคราะห์ผลนำมาประกอบการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

๑.๗.๑ ขั้นรวบรวมข้อมูล

๑. ศึกษาการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารชั้นปฐมได้แก่ พระไตรปิฎก ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๙

๒. ศึกษาการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารชั้นทุติยภูมิ ได้แก่ หนังสือเอกสารสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ เช่น นิตยสาร เว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต ที่มีความเกี่ยวข้อง

๑.๗.๒ การศึกษาภาคสนาม

๑. การสัมภาษณ์ ดังนี้

- เป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ตามหัวข้อที่กำหนดขึ้นมาก่อนที่จะทำการสัมภาษณ์ นำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๓ ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา ภาษาและโครงสร้างก่อนนำไปสัมภาษณ์ โดยการบันทึกและสังเกตการณ์แล้วนำมา รวบรวม เรียบเรียง สังเคราะห์ แล้วนำเสนอผลงานวิจัย

๑.๗.๓ เครื่องมืออุปกรณ์ที่ช่วยในการเก็บข้อมูล ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

๑. กล้องบันทึกภาพนิ่ง

๒. เทปบันทึกเสียงสนทนา mp3

๓. นำเอกสารที่ได้มาจากการศึกษาค้นคว้าและการสัมภาษณ์มาเรียบเรียงและนำมาวิเคราะห์

๔. นำเสนอผลการศึกษาจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่

^{๓๓} เพียว เกาทัณฑ์ทอง, “การศึกษาพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี”, *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, ๒๕๓๔), บทคัดย่อ.

๑.๘ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๘.๑ ทำให้ทราบถึงแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๑.๘.๒ ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของพระนิสิตวิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ และนำผลการศึกษาไปเป็นข้อมูลทางวิชาการ เพื่อพัฒนาคุณภาพของนิสิตสืบต่อไป